

Pepa Chesa, presidenta del PVN, acompanyada de l'ex-conseller Rafael Blasco i de Vicent González Lizondo, president d'UV: "La Convergència encara és molt tendra".

La nòvia era ell

La Convergència Democràtica Valenciana (CDV) ha cixit a la llum pública de forma oficial. Hi eren, segons Vicent González Lizondo, president d'Unió Valenciana (UV), tots "els que han volgut". Última reiteració de la nit d'estrena d'allò que ningú no va voler –ni poder– negligir, i és que aquesta coalició continua oberta. Pepa Chesa, presidenta del consell nacional del Partit Valencià Nacionalista (PVN), que l'havia precedit, ho va dir clar i valencià: "Això encara és molt tendre". Diverses maneres de referir-se al mateix, però tots –sense excepció– amb la voluntat expressa d'estendre com abans millor el difícil festeig de tres mesos a la resta de "la societat civil valenciana".

El passat dijous, 17 de febrer, a l'Ateneu Mercantil Valencià, les forces polítiques i cíviques que conformen fins ara la CDV apareixien a recer del mateix logotip. Sota el casc del rei Jaume I, començava una croada

La Convergència Democràtica Valenciana és, des del divendres passat, un projecte polític públic. Un festeig difícil on ningú no vol pronunciar el nom de la llengua en va.

política que, segons l'ex-conseller Rafael Blasco –autèntica primera matèria aglomerant d'unes forces cíviques i polítiques que fins fa quatre dies vivien bàsicament de donar-se l'esquena les unes a les altres–, esdevindrà "imparable des del punt de vista dels compromisos públics i polítics" que estan assumint. Va ser l'únic que, en parlar d'expectatives electorals, va llevar al projecte polític que encapçala qualsevol pinzellada que poguera atorgar-li una certa gradació de fugacitat. I la lent del nacionalisme s'encarrega, per ella mateixa, de donar al repte-debat una dimensió especial.

Tothom es trau la llengua. Primer va ser la definició, també de Blasco. "La CDV és el punt d'encontre de totes aquelles forces que reclamen la defensa dels interessos de la societat valenciana i del fet integral valencià". I amb la premissa de no ensopegar amb

els mateixos errors de sempre, els components de la plataforma política van apostar per un "missatge de confiança: ocupar l'espai del valencianisme polític que com a poble ens correspon".

Josep Velasco, secretari general d'Esquerra Nacionalista Valenciana (ENV); Vicente Pérez Plaza, portaveu del Foro Democrático; Lluís Àngel Garcia, del Partit Socialista Independent (PSI); Amadeo Botella, d'Unión Democrática Alicantina, a més dels esmentats, van completar la ronda d'aparicions. Pepa Chesa i Vicent González Lizondo posaren la nota discrepant en una conferència de premsa aquell mateix matí. Pepa Chesa demanà un pacte d'ús de la llengua, mentre que Lizondo afirmava que UV no trencaria la CDV per un accent. I és que aquest capritx d'embaràs pot complicar el part i tant el PVN com UV s'hi juguen la seua raó de ser. La llengua és la mare de tots els dolors de la gestació. Aquesta és la carta que, sense entrar obertament en joc, més ha jugat. El president valencianista -l'aparició més aplaudida- va assegurar: "La llengua no pot ni ha de ser motiu de divisió i en aquest esforç tots hem de deixar alguna cosa pel camí." Tot i això no es va poder estar de dir que no són els polítics els qui han de parlar-ne: "però tampoc una sola part de la societat, per això s'ha de crear una comissió lingüística, sobretot formada per la gent jove de la CDV, que garanteixi la llengua".

L'Himne. González Lizondo, que va marcar els límits d'allò que està "per damunt de tot i que té un nom: Pàtria; i un cognom: valenciana, que va des del Sénia al Segura", va convidar a "cava valencià" al crit de: "Salut i força, que la necessitem, i visca la Pàtria valenciana". Acte seguit, va sonar l'himne de Valèn-

Damià Mollà, un dels ideòlegs de la tercera via. Va presentar l'acte de presentació oficial.

cia. La sorpresa es va reflectir en les cares d'una part dels assistents i d'alguns dels integrants de la CDV. El lament d'un destacat dirigent del PVN, -"és clar que no es pot deixar res en les seues mans"- deixava clar a qui correspon el pes accionarial/electoral de l'actual plataforma. I un conegut personatge de la política valenciana responia amb certa dosi d'ironia: "No sigueu tan estrets, que hem de ser més plurals".

Entre els assistents a l'acte, la presentació del qual va anar a càrrec de Damià Mollà, un dels ideòlegs de la tercera via, s'hi comptaven personatges com Xavier Casp, president de l'Academia de Cultura Valenciana i membre del Consell Valencià de Cultura; José María Jiménez de Laiglesia, president de la Confederació Empresarial Valenciana; Ricardo Ansótegui, del Partit Nacionalista Basc, partit amb el qual UV s'ha coalitzat per a les eleccions europees, o el magistrat Vicent Franch, entre d'altres.

Quan Josep Velasco, d'ENV, havia dit, en el seu torn, que la CDV és "la suma de les diversitats superant la resta de les discrepàncies", destapava la pedra de toc de la tasca que Rafael Blasco porta a terme des que engegà aquesta iniciativa política. L'ex-conseller, convertit en la nòvia de tots, no ha tancat encara cap porta, obertura que s'ha d'interpretar en el sentit que no ha perdut l'esperança en els contactes que manté establerts amb la Unitat del Poble Valencià, formació que segueix de prop l'evolució de la Convergència.

Tot i que la CDV ja navega als ulls de tothom, qui millor va explicar l'estat de la qüestió va ser el premi Príncep de Astúries d'investigació i ciència, Federico García Moliner: "com tot allò que comença, tampoc ells saben encara què són", va apuntar. **Joan Mari**

Xavier Casp, director de l'Academia de Cultura. Era entre els assistents.